

ANEM TOTS I TOTES PER AQUEST CAMÍ ?

Deia la veu de Manuel Francisco Reina (jove poeta gadità nascut el 1974) en el pròleg d'un dels seus darrers poemaris: "Un crit recorre el món d'una punta a l'altre amb tots els matisos possibles, les entonacions, les emocions i els idiomes existents: **NO A LA GUERRA**. Un crit més ensordidor que el terrible esclat de les bombes que s'uneix al destripament de les víctimes d'una guerra interessada i, com totes, sense sentit..."

Són paraules i pensaments que hem anat compartint amb els demés, més propers i llunyans, segons les situacions particulars de cadascú i cadascuna, però el clam ha estat un, que ha servit per posicionar-nos novament davant la injustícia de la mort inútil.

A un altre nivell i, si bé no comparable per la magnitud, que ens ha despertat una inquietud preocupant des del Consell de Redacció ha estat conèixer el posicionament que han pres tots els directors i directores dels centres públics de primària de Tarragona al dimitir en ple dels seus càrrecs (encara que no acceptada per la Delegació tarragonina). El motiu ha estat que l'Administració local ha decidit oferir l'obertura de línies noves escolars per l'etapa d'Educació Infantil als centres privats concertats havent vacants en els centres públics. Pocs mesos abans, el Consell Escolar Municipal de Girona plantejava també a l'administració educativa la seva dimissió per qüestions similars. La indignació col·lectiva ha portat a posicionar-se en defensa de l'escola pública davant el favoritisme dels centres privats concertats. Com podem afavorir uns serveis públics de qualitat quan els precaris recursos públics es dispersen en fronts diversos?

Si com diu Josep-Maria Terricabras, actualment Espanya, és, després de Grècia i Portugal, el país de la Comunitat Europea que menys pressupost anual inverteix en Educació, com podem omplir-nos la boca d'eslògans prometedors sense una voluntat, real i pràctica, on es vegi la transparència de les intencions si després es porta a terme una altra tipus de gestió política?

Des d'aquestes pàgines us animem a pensar en les diferents situacions que, en el marc de la psicopedagogia i l'educació, ens veiem obligats a prendre des de postures a voltes radicalitzades per aconseguir que se'ns escolti.

És encoratjador trobar professionals i persones vinculades al món de l'Ensenyament lluitadors i capaços de denunciar fets i actituds que desvirtuen, desvaloritzen i tenen en poca, o gens, consideració el treball que es porta a terme en el marc d'una ESCOLA PÚBLICA DE QUALITAT.

Vetllar per la qualitat és també compromís professional !!!!! i és cosa de cadascú i de tots !!!

Articles, entre d'altres, com els de la M. José Montón sobre *l'acolliment de l'alumnat immigrant i les seves famílies...*, la Gemma Pérez i la Pilar Sanlorien sobre *la mediació com estratègia per a la democratització escolar*, o bé les paraules que recull Mireia Planas a l'entrevista a Albert Sarró, sobre *com treballar amb les famílies que viuen i pateixen situacions que requereixen d'un apropament molt acurat*, mostren com podem anar construint aquest camí.

Tenim reptes importants. Els psicopedagogs/es som una col·lectivitat professional que podem tenir veu si la utilitzem!!!

Consell de redacció
Àmbits de Psicopedagogia